

Anna M a c o u r k o v á, Křepeňice za kolektivizace.

Socializace vesnice v letech 1948-1960

Z české společnosti zmizelo rolnictvo - stav, který tolik znamenal pro její novodobé utváření. Ničivý úder mu nejdříve zasadila kolektivizace, které od počátku 50. let měla "socializovat" vesnici a zajišťovat tak - politicky i ekonomicky - komunistický režim. Tato osudová historická situace si zaslouží důkladné poznávání, a to až k místním realitám, které ji přesvědčivě zrcadlí. Bádání tu ovšem není snadné, naráží na problémy pramenné, někde i stále živé personální. Jak se zatím dá také naplňovat, představila ve své bakalářské práci A.Macourková na osudech středočeské vesnice Křepeňice.

Opatřila si pro ni archivní dokumentaci místní týkající se obce a regionu, i obecnou osvětlující politiky KSČ vůči zemědělství. Kombinovala totiž ve své práci charakteristiky této komunistické politiky s místními poměry, problémy, peripetemi, důsledky a výsledky. Vyžadovalo to i širší znalost historické literatury o vývoji zemědělství po roce 1945, kterou si autorka osvojila /starší literatura má ještě ideologizující motivy a příměsi/.

Křepeňice byly postiženy vystěhovaleckým zásahem okupační moci, o to byla jejich poválečná situace složitější. Vyrovnaly se s ní poměrně rychle a zdařile. Strízlivě autorka zaznamenávala vývoj v obci po únoru 1948. Kombinuje ho - jak už bylo řečeno - s celkovou politikou komunistické strany, kterou pro jednotlivá údobí nejen shrnuje a charakterizuje, ale představuje i šířeji. V Křepeňicích se odehrávalo, co v jiných vesnicích. Poznáváme, jak vznikalo jednotné zemědělské družstvo, jakými zákrutami procházelo, jak na ně a na celou vesnici dohlížel "okres", stranické a státní orgány. Detailněji historii družstva a obce A.Macourková zatím zachytit nemohla, její i poměrně stručný výklad však vypovídá zřetelně.

Osudy vesnice byly především osudy lidí, v práci mají někteří, jež obec vedli, či v ní více znamenali, svá jména, ale většinou nikoliv bližší údaje. Ty jsou sice někde načrtnuty, konkrétní obraz by si tu ale žádal více. Bývá to jistě nesnadné, může jít o citlivé záležitosti, dá se tu však pracovat s fakty taktně a přitom věrojatně. Autorce to tlumočím jako žádost do budoucna, její současný způsob chápu.

Diplomovou práci A.Macourkové doporučuji k obhajobě.

Hodnocení: *Vyborně*

Robert Kvaček
Prof.dr.Robert Kvaček, CSc.